

CCCXCV.

* *Monasterii S. Mariæ de Charitate, a sese quondam consecrati, protectionem suscipit, possessionesque « in præsentî septima indictione » confirmat, Odone priore per Pontium abbatem Cluniacensem petente.*

(Anno 1114.)

[Exstat hoc privilegium in bibliotheca Hamburgensi. Titulum dedit Jaffé, *Regesta Rom. pont.*, 507, cum hac mentione : « Ex schedis Pertzii. »

CCCXCVI.

Ad canonicos Ecclesiæ Carnotensis. — Confirmat Ivonis episcopi decretum quo ille præposituras et cætera beneficia quæ precariæ dicebantur, in communes usus redigit.

(Anno 1114, Novembris 2.)

[Dom BOUQUET, *Recueil*, XV, 54.]

PASCHALIS episcopus, servus servorum Dei, dilectis filiis canonicis Ecclesiæ Carnotensis, salutem et apostolicam benedictionem.

Ex venerabilis fratris nostri Ivonis, per Dei gratiam episcopi, litteris intelleximus quod pro quibusdam querimonis decretum instituerit. Ipsum quoque decretum (110) oculis nostris inspeximus, in quo continebatur Ecclesiæ vestræ canonicos apud eum clamorem et querimoniam fecisse de præpositis suis, qui privatis commodis inhiantes omnem fratrum utilitatem, in quibuscunque poterant minuebant, et quasdam res eis jure debitas per injuriam sibi retinebant, pauperes Ecclesiæ sub eorum patrocinio constitutos diversis calamitatibus afficiebant, quas calamitates idem episcopus in ejusdem decreti scripto dinumerat, et enumeratis eis, subsequitur : « Consilio optimatum nostrorum decrevimus canonicos justam habere causam, et præcipimus ne in rusticis Ecclesiæ præpositi deinceps has exactiones habeant, nec ulterius communem in supradictis utilitatem minuerent. » Hoc nimirum decretum, hoc præceptum, a supradicto confratre nostro vestræ Ecclesiæ episcopo constitutum, quia justum ac rationale visum est et quieti Ecclesiæ commodum, nos Deo aspirante laudamus, et apostolicæ sedis auctoritate firmamus (111). Item in subsequentibus idem scribit episcopus se concessisse ut beneficia Ecclesiæ, quæ precariæ (112) dicuntur, et [vel] facta crant precariæ (quia quod omnium erat, quatuor vendebant), in communes redigerentur usus, et eadem beneficia propriis vocabulis adnotando dinumerat : hanc quoque concessionem nos ratam asserimus, et apostolicæ sedis auctoritate firmamus. De domibus etiam canonicorum concessionem ab eodem episcopo factam, sicut a prædecessore ipsius Froboldo episcopo constituta est, decretis præsentis assertione corroboramus. Si quis igitur, decreti hujus tenore cognito, temere (quod absit !) contra-

(110) Ivonis decretum vide inter Instr. t. VIII Galliæ Christ., col. 314.

(111) Id graviter tulit rex Ludovicus, ad quæ querimonias suas tulerunt præpositi. Isti enim, inquit : Ivo, epist. 271 ad Paschalem papam, « ad hoc regem seduxerunt quomodo valuerunt et voluerunt, ut minaces litteras adversus clerum mihi mitteret con-

A ire tentaverit, honoris et officii sui periculum patiantur, aut excommunicationis ultione plectatur, nisi præsumptionem suam digna satisfactione correxerit. Amen.

Datum Anagninæ per manum Joannis, sanctæ Romanæ Ecclesiæ diaconi cardinalis ac bibliothecarii, v Nonas Novembris, indict. viii, Incarnat. Domin. anno 1114, pontificatus autem domni Paschalis II papæ anno xvi.

CCCXCVII.

Ad Pontium Cluniacensem abbatem. — Confirmat possessiones ab ipso acquisitas.

(Anno 1114, Nov. 7.)

[MANSI, *Concil.*, XX, 1042.]

B PASCHALIS episcopus, servus servorum Dei, charissimo filio PONTIO Cluniacensi abbati, ejusque successoribus regulariter substituendis in perpetuum.

Apostolicæ sedis auctoritate debitoque compellimur pro universarum Ecclesiarum statu peragere, et earum maxime quieti, quæ sedi eidem specialius adhærent, ac tanquam jure proprio subjectæ sunt, et ampliori religionis eminent gratia, auxiliante Domino, providere. Eapropter petitionibus tuis, fili in Christo charissime Ponti, non immerito censuimus annuendum ut Cluniacense monasterium, cui Deo auctore præsides, apostolicæ sedis privilegio muniremus. Illas igitur quæ tuæ prælationis tempore acquisitæ sunt, et ab episcopis traditæ, vel per episcopos confirmatæ, nos tibi tuisque successoribus, et per vos eidem Cluniacensi monasterio confirmamus. In Northmannia videlicet, etc. (*Enumerantur.*) Præterea quæcunque prædia, quascunque possessiones in futurum concessione pontificum, liberalitate principum, vel oblatione fidelium, justè atque canonice poteritis adipisci, firma vobis vestrisve successoribus et illibata permaneant. Decernimus ergo ut nulli omnino hominum liceat idem monasterium temere perturbare, aut ejus possessiones auferre, vel ablatas retinere, minuere, vel temerariis vexationibus fatigare, sed omnia integra conserventur, eorum pro quorum sustentatione et gubernatione concessa sunt, usibus omnimodis profutura. Si qua igitur in futurum ecclesiastica quælibet secularisve persona, hanc nostræ constitutionis paginam sciens, etc., ut in epistola 34.

Ego Paschalis, catholicæ Ecclesiæ episcopus subscripsi.

Datum Anagninæ, per manum Joannis sanctæ Romanæ Ecclesiæ diaconi cardinalis ac bibliothecarii, vi Idus Novemb., indict. viii, Incarnat. Dominicæ anno 1114, pontificatus autem domni Paschalis secundi papæ xvi.

continentes cum minis quod bona clericorum sibi accepturus sit ubicunque poterit, nisi privilegium vestrum destruat, et rapacitas præpositorum in pace concedatur.»

(112) Alodium seu prædium ab Ecclesia certis conditionibus acceptum, et ad vitam vel ad prædeterminatum tempus utendum.

CCCXCVIII.

Ad Pontium abbatem Cluniacensem. — Concedit ornamenta pontificalia.

(Anno 1114, Nov. 7.)

[MANSI, *Concil.*, XX, 1043.]

PASCHALIS episcopus, servus servorum Dei, dilectissimo filio PONTIO Cluniacensi abbati, salutem et apostolicam benedictionem.

Cum differentiam donationum quæ per Dei gratiam fidelibus dantur, enumeraret Apostolus, subiunxit, dicens: *Dilectio sine simulatione, odientes malum, adhærentes bono, charitatem fraternitatis invicem diligentes, honore invicem prævenientes* (Rom. XII). Hanc sine simulatione dilectionem, fili charissime, circa personam tuam per Dei gratiam conservantes, et fratrum quibus Deo disponente prælatus es, charitatem diligentes, honoris te privilegio prævenire decrevimus. Odientes siquidem malum, bono vos adhærere gaudemus. Deum quippe in vobis diligimus, a quo bonum omne procedit. Monet etiam Psalmista, dicens: *Qui diligitis Deum, odite malum* (Psal. xcvi). Igitur concessionem prædecessoris nostri felicitis memoriæ Urbani II, quam prædecessori tuo venerabilis memoriæ Hugoni abbati contulit, super mitræ, dalmaticæ, chirothecarum et sandaliorum usu, in octo præcipuis festivitatibus obtinendo, nos tam tibi quam successoribus tuis confirmamus. Præterea tibi eorundem insignium usum personaliter singulis festis concedimus, quibus hymnus angelicus a vobis inter missarum solemnium decantatur. Ad exprimendam etiam sine simulatione dilectionem et honoris præventionem, dalmaticam, qua nos indui solebamus, tuæ dilectioni donavimus, ut nostræ dilectionis memor, et malum semper odisse, et bono indesinenter adhærere, et fratres tibi commissos studeas semper in Domino diligere, et ad conventum Dominicæ congregationis in idipsum efficacius incitare.

Datum Anagninæ, per manum Joannis sanctæ Romanæ Ecclesiæ diaconi cardinalis. vii Idus Novembris, indict. viii.

CCCXCIX.

Privilegium pro monasterio S. Victoris Parisiensis. — Regio diplomate concessa canonicis S. Victoris confirmat.

(Anno 1114, Dec. 1.)

[MARTENE, *Ampliss. Collect.* VI, 219.]

PASCHALIS episcopus, servus servorum Dei, dilectis filiis GILDUINO priori et ejus fratribus in ecclesia S. Victoris secus Parisius canonicam vitam professis tam præsentibus quam futuris in perpetuum.

Religiosis desideriis dignum est facilem præbere consensum, ut fidelis devotio celerem sortiatur effectum. Filius siquidem charissimus noster Ludovicus, illustris Francorum rex, pro sui et patris sui anima, vestram ecclesiam suis beneficiis donatis, nostra hæc petiit auctoritate firmari. Statuimus ergo ut canonicæ observantiæ disciplina, præstante Domino, in vestra

A semper ecclesia conservetur. Obeunte tamen vestræ congregationis abbate, libera vobis eligendi abbatis facultas maneat, omni sæcularis potestatis contradictione seposita. Porro villas, prædia et cætera beneficia quæ supradictus rex de suo jure usibus delegavit, nos vobis vestrisque successoribus in perpetuum possidenda sancimus, etc.

Ego Paschalis catholicæ Ecclesiæ episcopus subscripsi.

Datum Laterani per manum Joannis, S. R. E. diaconi cardinalis et bibliothecarii, Kalendis Decembris, indictione viii, Incarnationis Dominicæ anno 1114, pontificatus autem domni Paschalis papæ anno xvi.

CD.

B *Ad Joannem priorem ecclesiæ Beati Petri de Valeriis in Septimania.*

(Anno 1114, Dec. 2.)

[BALUZ. *Miscell.* edit. Luc. III, 12.]

PASCHALIS episcopus, servus servorum Dei, dilecto filio JOANNI priori ecclesiæ Beati Petri de Valeriis ejusque successoribus canonice substituendis in perpetuum.

Apostolicæ sedis auctoritate debitoque compellimur pro universarum Ecclesiarum statu satagere, et earum maxime quæ sedi eidem tanquam jure proprio subjectæ sunt, quieti auxiliante Domino providere. Eapropter, fili charissime Joannes, petitionibus tuis non immerito duximus annuendum, ut ecclesiam Sancti Petri de Valeriis, cui per nostram institutionem Deo auctore præses, apostolicæ sedis privilegio muniremus. Is siquidem locus, licet incultus ac solitarius, cum ex traditione veteri beati Petri nomine haberetur insignis, a possessoribus loci, dominis videlicet Rainardo Amati et filiis ejus Bernardo et Ermengauda, per manus Framaldi apostolicæ Ecclesiæ presbyteri in jus ac possessionem sedis apostolicæ traditus est, ac deinceps multorum fidelium collationibus ampliatus. Ipsum itaque locum ab omnium mortalium potestate, invasione, oppressione ac gravamine liberum semper manere decernimus, sicut in præsentis octava indictione suis finibus ambitur, scilicet ab ipso colle super Guaidam, inde super montem Rotundum, et super initium vallis Leporariæ, inde ad alodium de Bochet, et usque ad ipsum Portellum, inde ad Pertusatas et ad Guaitam, super Embriciatas, super campum Ardons et super Malam Celatam usque ad mare. Quidquid itaque infra hos fines continetur, cultum sive incultum, sive pascua, piscariæ, stagna, salinæ, cum decimis et primitiis seu aliis pertinentiis suis, totum, integrum ac illibatum in usus præfatæ ecclesiæ Beati Petri ac servorum Dei ibidem degentium conservetur. Quidquid præterea in præsentis octava indictione eadem ecclesia legitime possidet, vel in futurum, largiente Deo, concessionem pontificum, liberalitate principum, vel oblatione fidelium juste atque canonice poterit adipisci, firma vobis vestrisque successoribus et illibata permaneant. Laicos